

No 006

WORLD OF TANKS

MAKET TAHKA

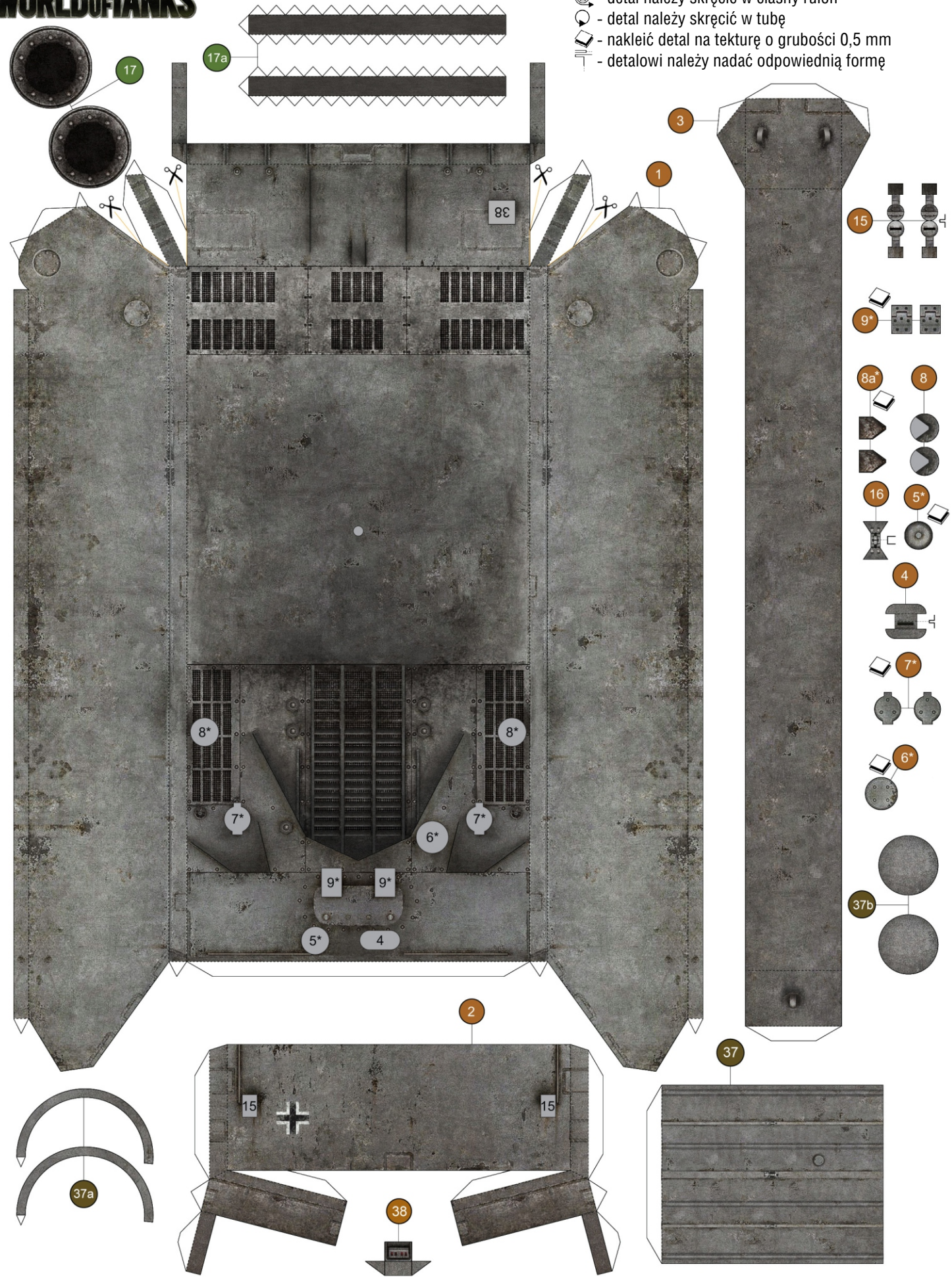
Maus

Skala 1:50

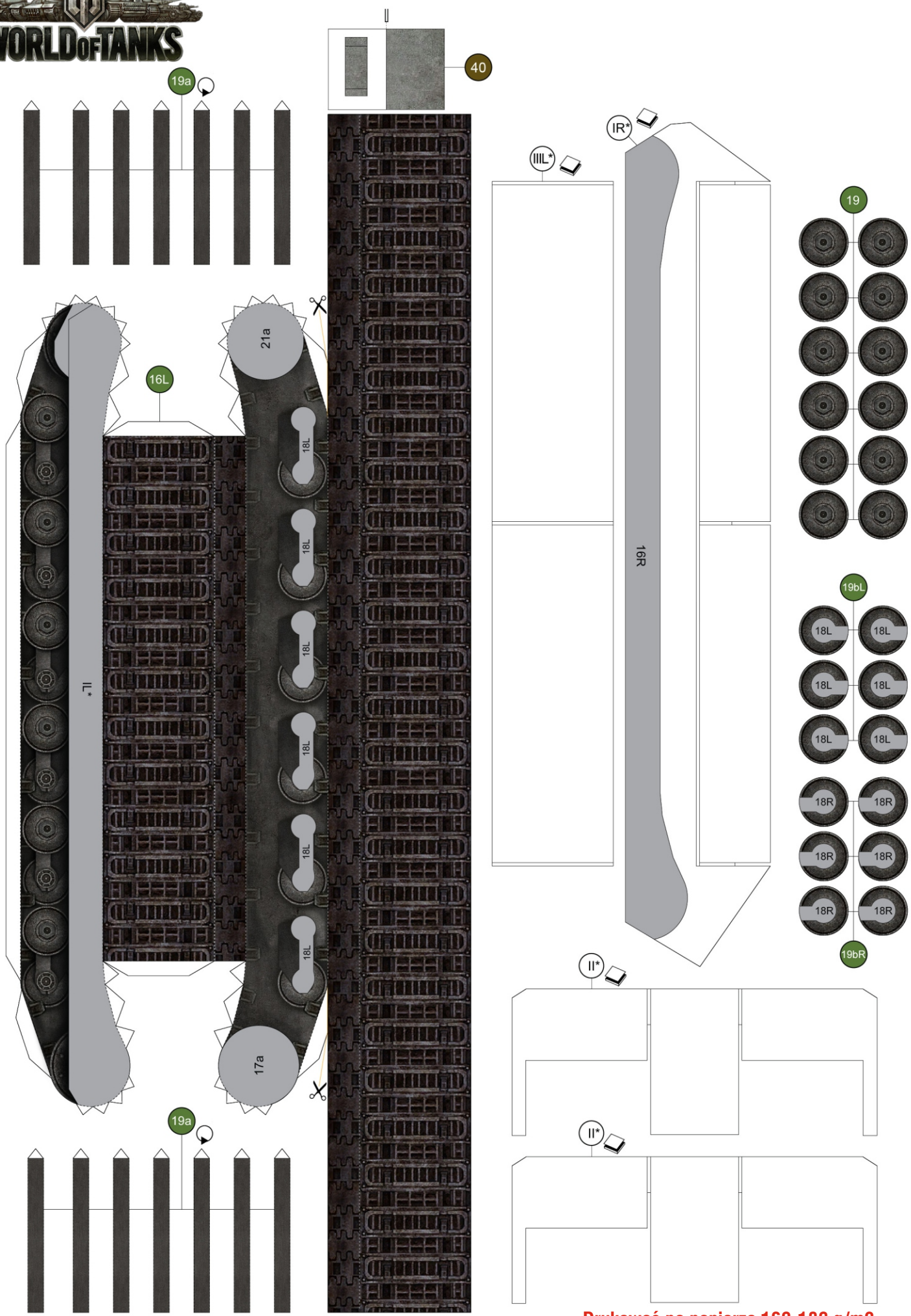
WARGAMING.NET
LET'S BATTLE

- L/R - detal lewej lub prawej strony modelu
- ✂ - w detalu należy zrobić nacięcie
- ⊙ - detal należy skrócić w ciasny rulon
- ⤵ - detal należy skrócić w tubę
- 📄 - nakleić detal na teksturę o grubości 0,5 mm
- 🔧 - detalowi należy nadać odpowiednią formę

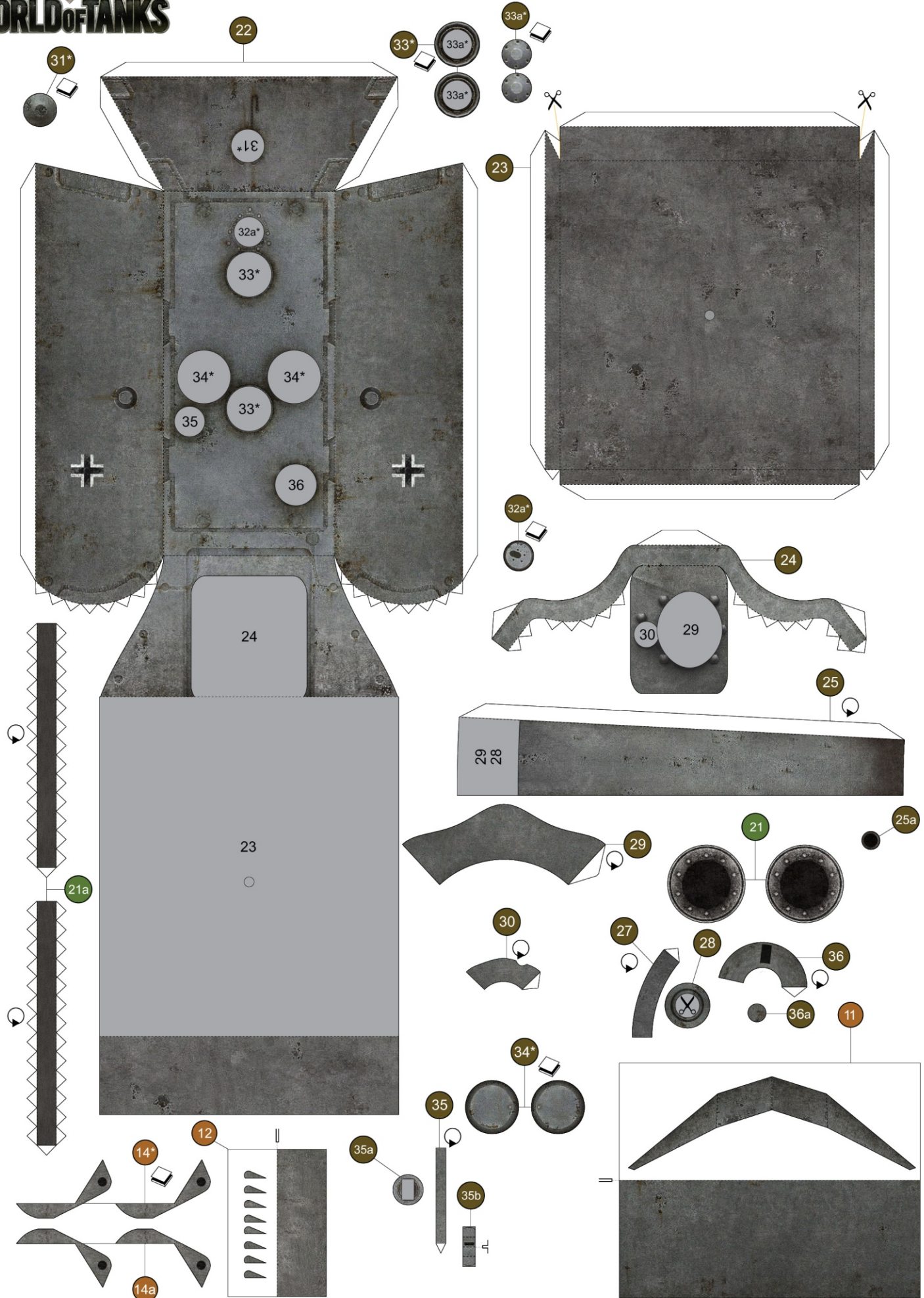
Skala modelu 1:50 przy wydruku na papierze formatu A4

Drukować na papierze 160-180 g/m2

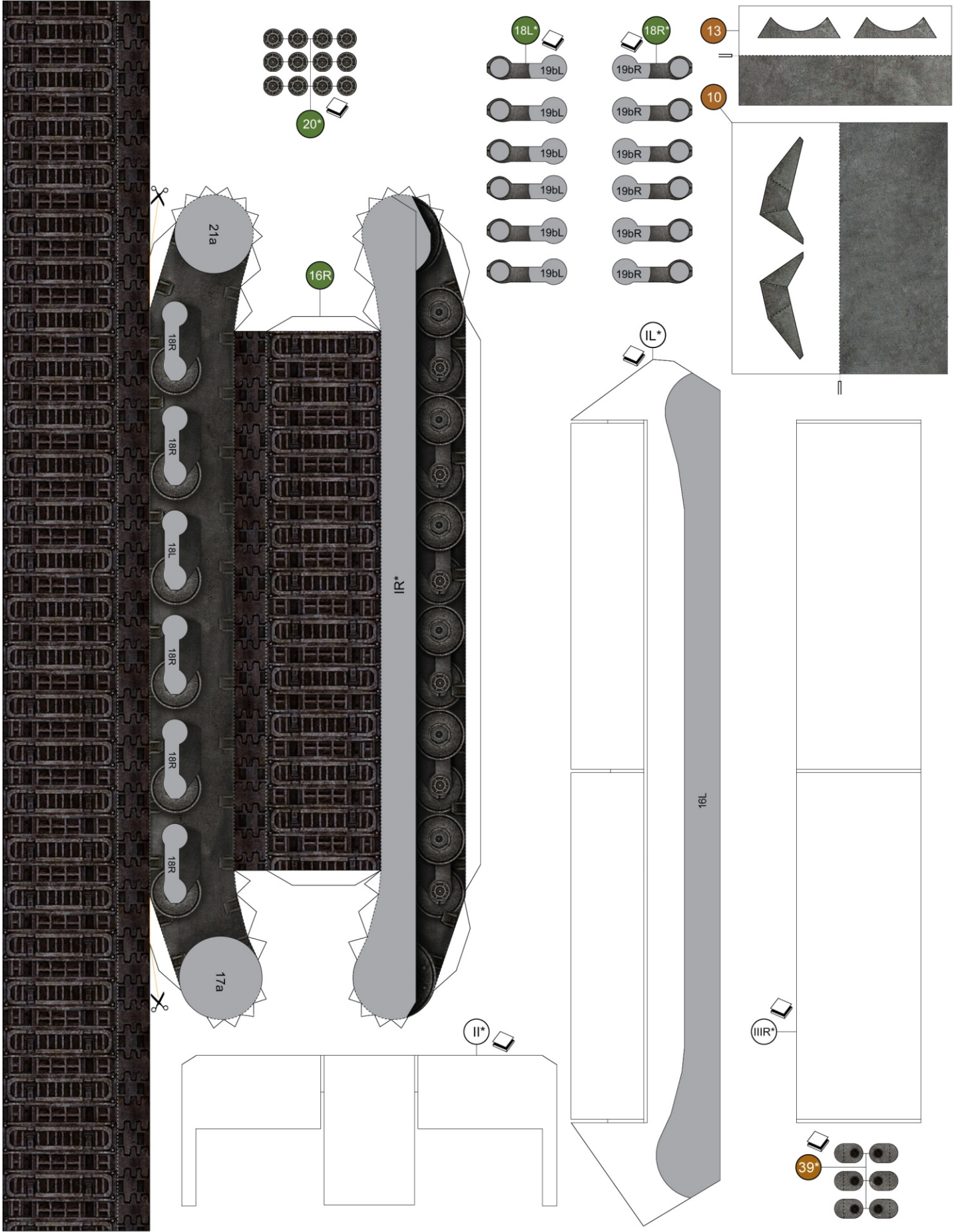
Skala modelu 1:50 przy wydruku na papierze formatu A4

Drukować na papierze 160-180 g/m²

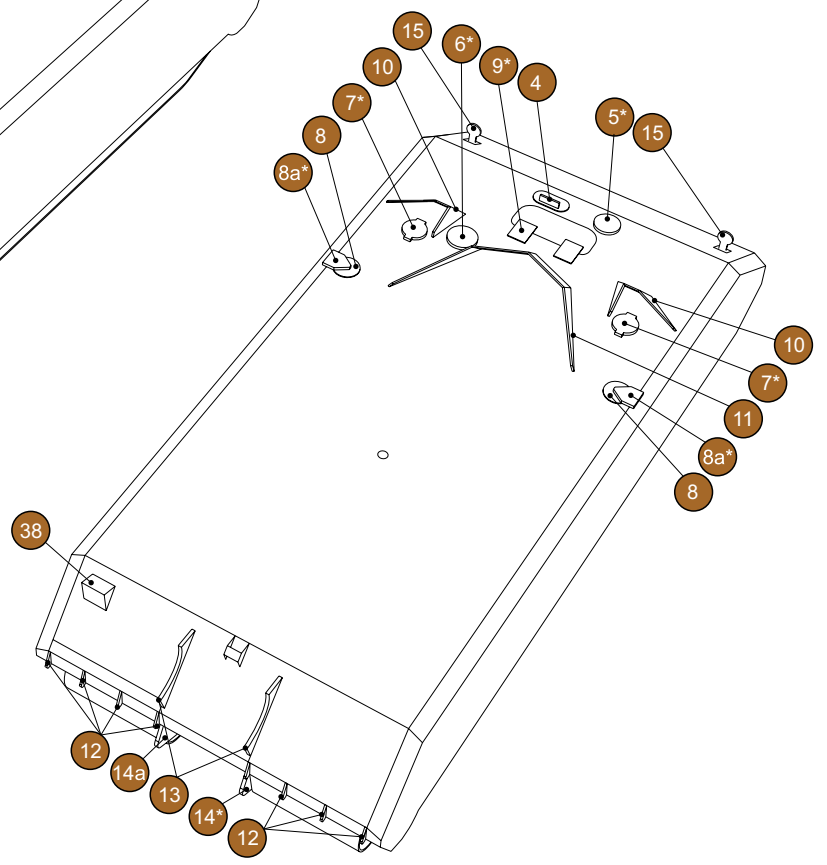
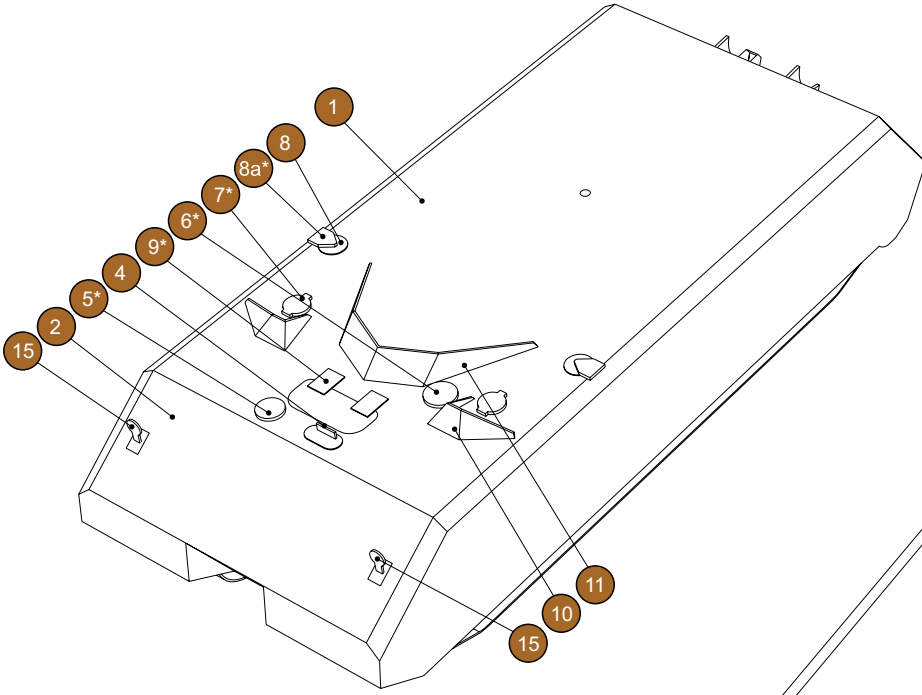
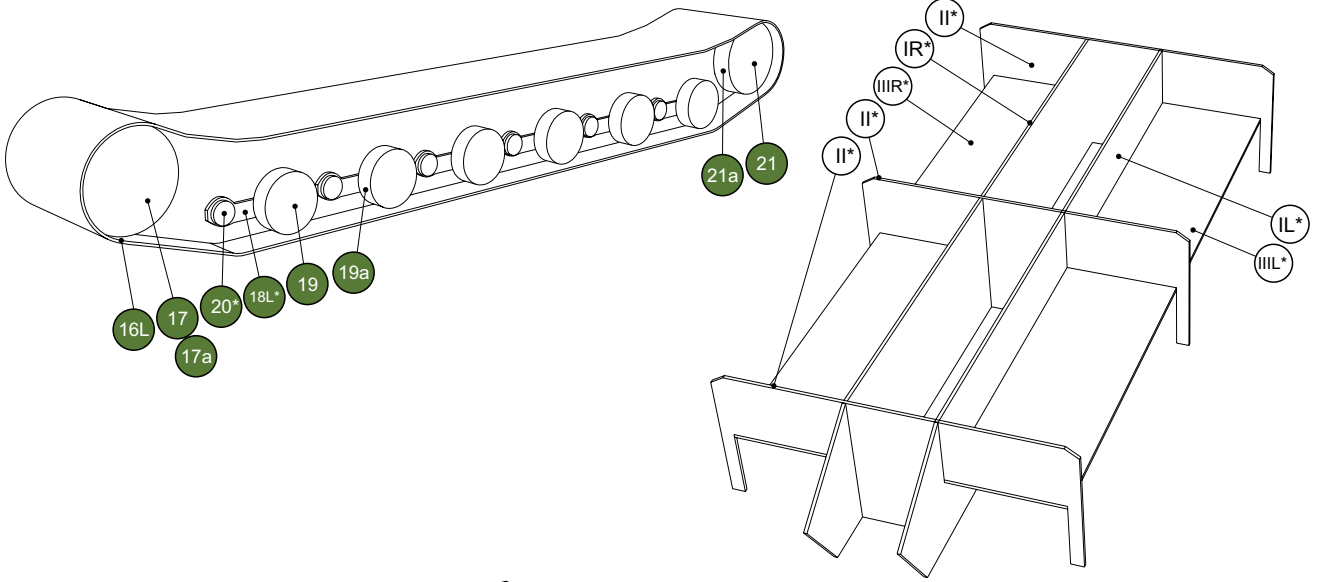
Skala modelu 1:50 przy wydruku na papierze formatu A4

Drukować na papierze 160-180 g/m2

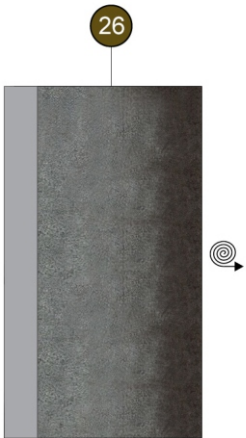

Skala modelu 1:50 przy wydruku na papierze formatu A4

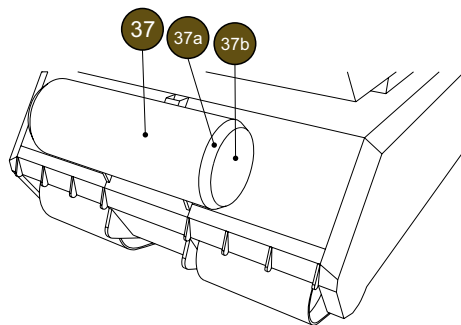
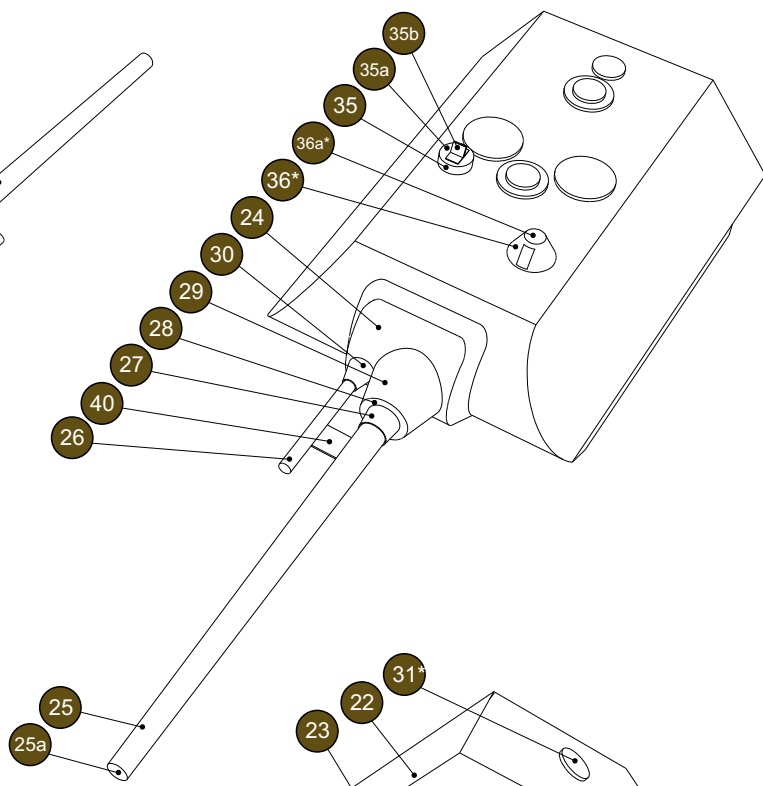
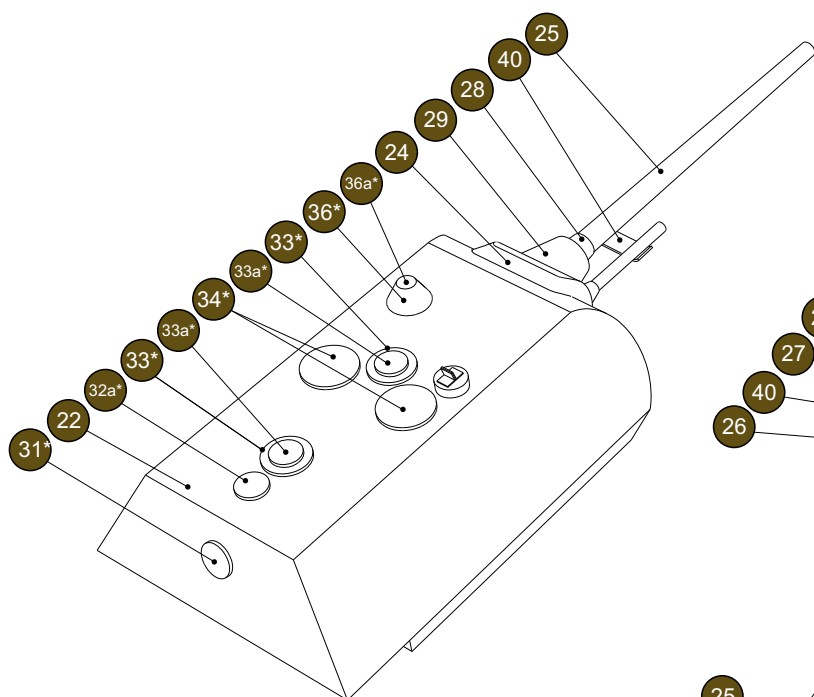
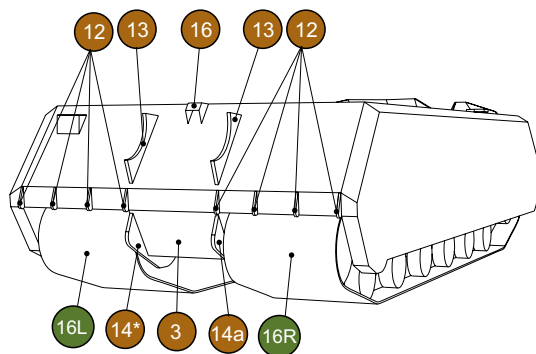
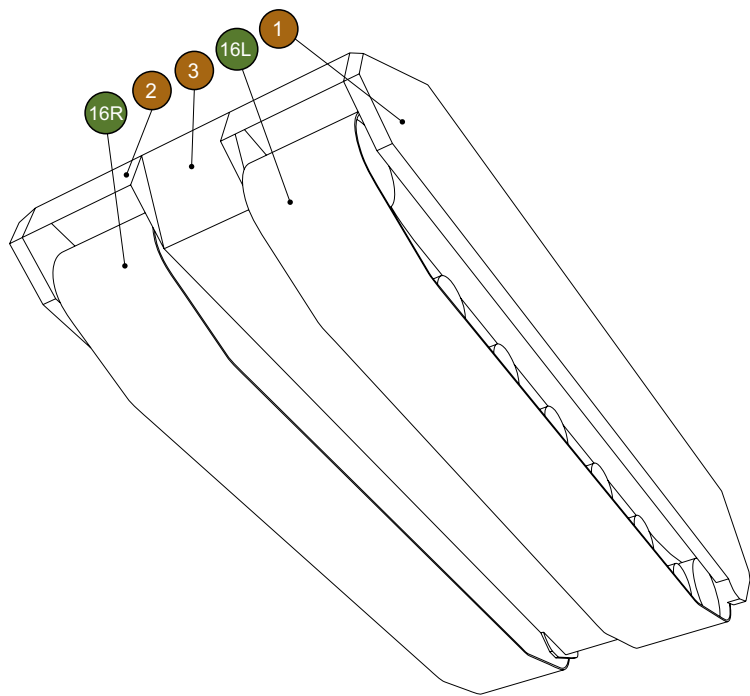
Drukować na papierze 160-180 g/m2

Drukować na papierze 70-80 g/m²

Skala modelu 1:50 przy wydruku na papierze formatu A4

Skala modelu 1:50 przy wydruku na papierze formatu A4

Porady dotyczące składania

Rzuty modeli serii „Pancerpułdło” najlepiej drukować na drukarce atramentowej na arkuszach papieru fotograficznego 180 g/m². Niektóre arkusze wymagają druku na cieńszym papierze 80 g/m².

Przed złożeniem każdego detalu należy zapoznać się z rysunkami i instrukcją. Ustal miejsce użycia każdego detalu i wyobraź sobie jego złożenie.

Otwory w detalach wykonuj przed wycięciem samego detalu.

Do sklejania detali papierowych używaj kleju PVA. Do sklejania detali metalowych (na przykład profili drucianych) i łączeń „na styk” – kleju na bazie akrylowej („Moment”, „Super cement”).

Wycinaj tylko ten detal (detale), który jest potrzebny właśnie w danej chwili. Niedoklejone detale odkładaj do pudełka, a niewykorzystane arkusze – do zamkniętej teczki (opcjonalnie). Wyrzucając odpady po pracy, uważnie przeglądaj ścinki papierowe.

Dla lepszego zginania się detalu należy, używając linijki, przejechać po linii zgięcia tępą stroną noża lub wykałaczką, lekko naciskając, aby nie uszkodzić powierzchni papieru. Lepiej zrobić to na spodniej stronie detalu.

Pilnuj czystości palców i koniecznie używaj serwetek do wycierania rąk, które mogą wybrudzić się podczas pracy.

Detale cylindryczne przed sklejeniem nawijaj na okrągły przedmiot o pasującej średnicy – nada im to kształt.

Przed sklejeniem należy zamalować krawędzie detali, bo białe linie cięcia psują ogólny wygląd modelu. Do zamalowywania krawędzi używaj farb akwarelowych lub gwaszowych, lecz najlepsze wyniki daje artystyczna farba akrylowa lub akryl do modelowania. Po dobraniu odpowiedniego koloru nanieś farbę cienką warstwą, następnie pozostaw ją do wyschnięcia. O flamastrach lepiej zapomnieć!

Ze sklejeniem nie należy się śpieszyć. Najpierw wytnij detal, zamaluj jego krawędzie, poczekaj, aż farby wyschną, złóż go na liniach zagięć. Przystaw detal do miejsca, w którym powinien się on znajdować, aby sprawdzić, czy wszystko zostało wykonane prawidłowo. Dopiero po tym wszystkim weź klej.

Pamiętaj, by dać klejowi wyschnąć.

Kolejność składania

Szkielet

Model czołgu Maus, niezależnie od skali, jest całkiem duży, toteż jego korpus potrzebuje szkieletu. Składa się go z 7 detali. Wycinamy detale IL*, IIL*, IIL*, IR*, IIR*, IIR* i koniecznie naklejamy je na tekturę, aby nadać im sztywność. Szkielet łączymy klejem. Należy rozpocząć od detali IL*, IR* (wręgi wzdłużne), IIL*, IIR* (wręgi poprzeczne), a następnie nadajemy otrzymanemu szkieletowi sztywność, przyklejając na styk detale IIL* i IIR*. Na detalach IL* i IR* zaznaczone są miejsca na gąsienice. Od spodu przyklejamy do szkieletu detal 3 (dno czołgu), przy czym do detali IL*, IR* dno przykleja się na styk

Część jezdna

Obie gąsienice skleja się w ten sam sposób. Wycinamy detal 16L, nadajemy mu właściwy kształt, posługując się piktogramami. Przyklejamy brzeg gąsienicy złożony na pół, skleamy „pułdło”, a następnie przyklejamy część przednią i tylną taśmy gąsienicy. Na taśmie może wcześniej wyróżnić poszczególne ogniwa, przejeżdżając tępą stroną noża po liniach ich złączy. Wycinamy 6 detali 19, 19a, 19bL. Detale 19a skleamy w pętlę, następnie do każdego z nich przyklejamy

z dwóch stron na styk detale 19 i 19bL. Wycinamy i naklejamy na tekturę 6 detali 18L* i 20*. Składamy „wózki” kół nośnych, przyklejamy do wahacza 18L* koło nośne 19 złożone oraz piastę 20*. Składamy koło kierunkowe (detale 17 i 17a) oraz koło napędzające (detale 21 i 21a). Wszystkie złożone detale naklejamy na swoje miejsca na detailu 16L. Złożone gąsienice naklejamy na ponumerowane miejsca na szkielecie.

Korpus

Wycinamy detale 1 i 2 (w detailu 1 robimy otwór na oś), skleamy „pułdło” korpusu. Następnie złożoną górę korpusu osadzamy na szkielecie z już przyklejonymi gąsienicami; jeśli chcemy, możemy przykleić ją do szkieletu. Wycinamy detale 4, 5*, 6*, 7*, 8, 8a*, 9*. Detale 5*, 6*, 7*, 8a*, 9* naklejamy na tekturę. Przyklejamy je do korpusu. Detale 10, 11, 12 i 13 najpierw składamy na pół, skleamy i wycinamy po obrysie. Detal 14* naklejamy na tekturę, wycinamy po obrysie i skleamy z detailem 14a, po czym uzyskane elementy konstrukcji przyklejamy do tylnej części korpusu od spodu.

Wieża

Wycinamy i skleamy „pułdło” wieży (detail 22), wykonawszy najpierw otwór na oś. Skleamy dno (detail 23) i przyklejamy je do wieży od spodu. Skleamy maskę działa (detail 24). Posługując się schematem złożeniowym, składamy z detali 25, 26, 27, 28, 29, 30 działa i maskę. Główne działło składa się z detali 25 (lufa), 25a (wylot lufy, przykleja się do detailu 25 na styk), 27-28-29 (podstawa działa, detale 27 i 29 przykleja się do detailu 28 na styk). Działło pomocnicze skleja się z detali 26 i 29. Maskę działa ze wstawionymi działkami przyklejamy na zaznaczone na wieży miejsce. Detale 31*, 32a*, 33*, 33a*, 34* naklejamy na tekturę, a następnie na swoje miejsca na wieży. Składamy przyrządy obserwacyjne (detale 35, 35a, 35b, detale 36 i 36a, kleimy na styk), przyklejamy je na swoje miejsca.

Etap końcowy

Z wykałaczki, zapalki, zwiniętej w rulonik karteczki papieru, kawałka zużytego wkładu do długopisu itp. wykonujemy oś wieży. Wstawiamy oś na kleju w wieżę od spodu, następnie umieszczamy wieżę na korpusie.

Wycinamy detale 15 (światła), 38 (sygnały stopu), skleamy je, posługując się schematem złożeniowym, i naklejamy na korpus. Jeśli chcemy, możemy skleić bak (detale 37, 37a i 37b) i nakleić go na mocowanie z tyłu korpusu. Na dolnej części korpusu (detail 3) narysowane są zaczepy holownicze. Można je jednak wykonać jako trójwymiarowe, wycinając detal 39* i skleając je razem parami, dodając między nimi warstwę z tektury (aby dodać im grubości).

Otwory przykleja się do korpusu na styk, w oznaczone miejsca.

Panzerkampfwagen VIII Maus

Decyzja opracowania superciężkiego czołgu Maus podjęta została 5-6 marca 1942 roku, jako rozwinięcie wcześniejszych planów (anulowanych na rzecz Mausów) dotyczących czołgów o masie 75-90 ton (Löwe).

21/22 marca 1942 r prof. Ferdinand Porsche otrzymał kontrakt na opracowanie pojazdu VK100.01 (o masie 100 ton).

Projekt otrzymał oznaczenie wewnętrzne Panzer Porsche Typ 205.

W maju 1942 Adolf Hitler zażądał zwiększenia masy pojazdu do 120 ton i wyposażenia go w długolufową armatę o wysokiej skuteczności.

Grudzień 1942 - Porsche zapewnił Hitlera, że prototyp będzie gotowy do prób 12 maja 1943 roku, dr Muller z zakładów Kruppa deklaruje uruchomienie produkcji z częstotliwością 5 sztuk miesięcznie.

1 maja 1943 - odbyła się prezentacja drewnianej makiety Mausów oraz zdalnie sterowanego modelu w skali przed Hitlerem której następstwem było złożenie zamówienia na 150 egzemplarzy.

październik 1943 - anulowanie zamówienia.

4 listopada 1943 - pierwszy egzemplarz przygotowany do testów, zawieszenie rozwoju czołgu, skierowanie mocy produkcyjnych na projekty o wyższym priorytecie.

Grudzień 1943 - testy pierwszego prototypu z obciążnikiem symulujący wieżę (V-1 / 205A) okazało się, że prototyp jest w stanie osiągnąć prędkość jedynie 13 km/h w "idealnych warunkach".

Konstrukcja

W projekcie rozważano możliwość użycia armat:

- 170mm KwK 44
- 150mm KwK 44 L/38
- 128mm KwK 44 L/55

oraz sprzężonych:

- 105mm L/70
- 75mm KwK 44 L/36.5

Pojazd miał osiągać prędkość do 20 km/h, posiadać zasięg 193 km przy zużyciu 1400 l paliwa na 100 km.

Jednym z głównych wymagań dla projektu VK 100.01 był zapas amunicji wynoszący 100 szt. do głównego uzbrojenia.

Ostatecznie masa pojazdu wynosiła 188 ton, uzbrojenie stanowiła armata kalibru 128mm KwK 44 L/55 z zapasem 68 pocisków i sprzężona z nią armata kalibru 75mm KwK 44 L/36.5 z zapasem 200 pocisków oraz karabin maszynowy MG 34 kalibru 7,92 mm z zapasem 1000 pocisków.

Główna armata miała siłę ognia zdolną do przebicia czołowego pancerza takich czołgów jak Sherman, Cromwell, Churchill, T-34/85 czy IS-2 nawet z odległości 3500 metrów.

Układ jezdny, w którym koła nośne połączone były w zestawy po dwa na jednym ramieniu i były wyposażone w specjalny komplet amortyzatorów. Z każdej strony podwozia mocowanych było sześć takich niezależnych układów.

Nowatorsko rozwiązany był również spalinowo-elektryczny napęd, dzięki któremu Maus prowadził się bez problemu i dosyć łatwo pokonywał teren. Możliwy był nawet skręt w miejscu. Zespół napędowy stanowił 12-cylindrowy silnik benzynowy MB509 o mocy 1080 KM (V-1) lub 12-cylindrowy silnik wysokoprężny MB517 o mocy 1200 KM (V-2) połączony z generatorem oraz dwoma silnikami elektrycznymi.

W związku z tym, że nośność większości mostów nie pozwalała na przejazd tak ciężkiego czołgu, planowano przekraczanie rzek w następujący sposób: do czołgu na otworach wentylacyjnych silnika montowano specjalne kominy oraz kablami podłączano czołg do drugiej maszyny tego typu, podczas gdy jeden z nich przekraczał rzekę po dnie, to drugi kablami dostarczał mu energię. Stosowanie takiego rozwiązania byłoby praktycznie nierealne w warunkach frontowych, zgrupowanie tak dużych pojazdów byłoby łatwym celem dla lotnictwa.

Zakładano osiągnięcie częstotliwości produkcji na poziomie 5 sztuk miesięcznie.

W produkcji uczestniczyły zakłady Škoda (gąsienice i elementy zawieszenia), Siemens, Maybach, Krupp (kadłuby i wieże, ostateczny montaż).

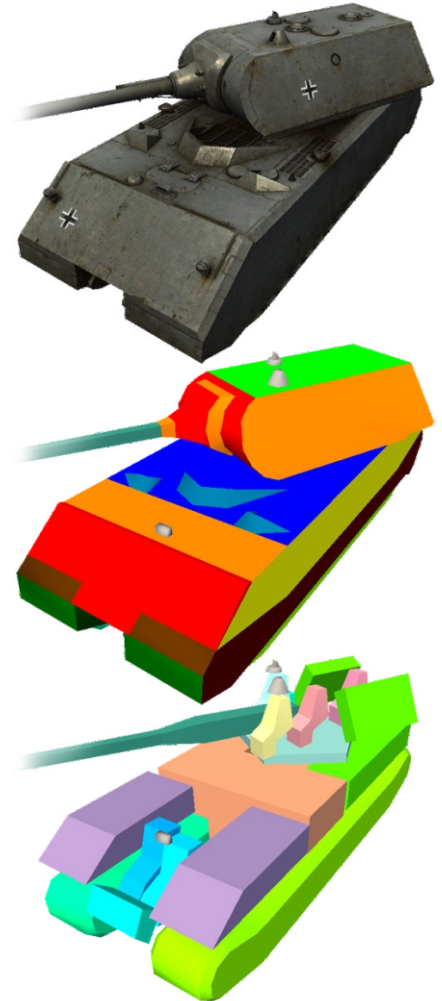
Tylko dwa egzemplarze czołgu Maus - prototypy: V-1 (obciążnik zamiast wieży) i V-2 (kompletna wieża) uzyskały sprawność na poziomie umożliwiającym prowadzenie testów. Testy pojazdów prowadzone były w Kummersdorfie niedaleko Berlina.

W momencie zakończenia wojny trwały prace nad 10 kadłubami i 9 wieżami (prototyp V-1 przeznaczony był do testów układu przeniesienia napędu i nie ma dowodów na rozpoczęcie prac nad przebudowaniem go na w pełni sprawny pojazd bojowy).

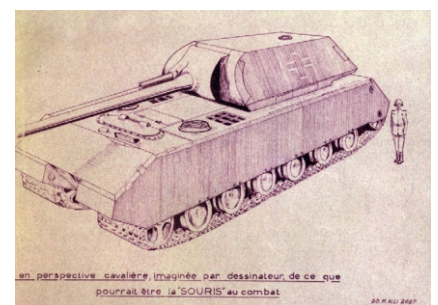
Przejęcie

Następnie Maus V-2 został skierowany do obrony kwatery dowództwa sił pancernych w Zossen (20 km na południe od Berlina). Maus V-1 prawdopodobnie wspierał przeprawę Mausów V-2. Armia Czerwona przejęła te prototypy (w tym wysadzony V-2 przed kompleksem Maybach 1 na placu - Hindenburgplatz).

https://pl.wikipedia.org/wiki/Panzerkampfwagen_VIII_Maus

Tank Maus w grze World of Tanks

Maus według francuskiego wywiadu

Pz.Kpfw. Maus w ekspozycji muzeum czołgów w Kubince